

[Arne Larsen.]

Forslaget er stort set ikke andet end en beregningsteknisk ændring; der er ikke nogen egentlig realitetsændring i lovforslaget. I alle tilfælde er der ikke tale om nogen forbedring, og det kunne man måske anke over. Jeg tror nemlig, at det er nødvendigt at se på disse befolkningsgruppers stilling på boligmarkedet og om muligt ændre boligsikringslovens bestemmelser i § 3, der omhandler pensionisternes maksimumsbeløb for boligsikring. Vi gjorde nok klogt i at se lidt nærmere på disse beløb og ændre dem i opadgående retning.

Ministerens forslag indeholder ikke noget forslag om en pristalsregulering af boligsikringsordningen. Det finder jeg er en meget stor fejl. Socialistisk folkeparti har ved adskillige lejligheder, når vi har haft boligsikringsordningen til debat, fremhævet, at der manglede automatisk regulering; man kunne forvente, at folk på grund af stigende lønninger ville vokse oven ud af boligsikringsordningen, og at nogle ville få formindsket deres tilskud, uden at de reelt havde fået forbedret deres husstandsindkomster, men faktisk på grund af inflationen lå på det samme stadi. Det har vi fremhævet ved flere lejligheder, og det er også lovet os, at spørgsmålet skulle blive taget op til en nøjere undersøgelse og vurdering. Det er en fejl, at vi ikke har fået denne undersøgelse og denne vurdering, når vi dog har ministerens stillingtagen til det allerede i dag. Det havde været meget bedre at have fået den, sådan at vi straks kunne have set på disse forhold og fået dem diskuteret i boligudvalget.

Nu er der imidlertid lagt en masse materiale frem, som det selvfølgelig vil tage sin tid at få bearbejdet. Men jeg forstår i alle tilfælde ministerens fremsættelse således, at ministeren finder spørgsmålet så vigtigt, at det bør tages op til indgående overvejelser og drøftelser under de kommende udvalgsforhandlinger, så man kan få klarlagt de mulige problemer i forbindelse hermed og forhåbentlig nå til enighed om

deres løsning. Ministeren peger selv i sin fremsættelse på, at som følge af rent nominelle stigninger i indkomsten glider folk ud af boligsikringsordningen, og at andre grupper får deres boligsikringsydelse formindsket. Jeg forstår som sagt ministerens udtalelser således, at ministeren erkender, at der er problemer, at disse problemer skal løses, og at han vil medvirke til, at vi i udvalget når frem til en sådan løsning.

Jeg tror også, der er grund til at se på andre problemer i forbindelse med boligsikringsordningen. Ligesom hr. Kaj Andresen er jeg blevet stillet over for problemer ved boligsikringsordningen. I mit tilfælde er det fra Vestjylland, hvor en borger er blevet nødsaget til at flytte fra en lejlighed, hvortil han har modtaget boligsikrings-tilskud på 205 kr. om måneden. Så flytter han hen i en dyrere lejlighed, som er det eneste, han kan få dér på egnen; det er en gammel bondegård, der er indrettet til 8 lejligheder, og prisen er 650 kr. om måneden. Hertil siger sognerådet: „Det godkender vi ikke, du kan kun få boligsikring indtil 350 kr.“, hvilket vil sige, at manden faktisk står i den situation, at hans boligsikrings-tilskud reduceres med 3.000 kr., som var det, han reelt ville have krav på i henhold til gældende bestemmelser. Jeg finder det meget forkert, at et sogneråd på den måde faktisk kan administrere boligsikringsordningen, som det nu finder for godt. At jeg ikke har spor sympati for den boligspekulant, som har indrettet lejligheder til 650 kr. i en gammel bondegård, siger sig selv; men hvad skal den ulykkelige boligsøgende dog gøre i den situation?

Der er også et andet problem, som jeg vil rejse i forbindelse med boligsikringsordningen. Det er jo sådan, at boligsikring kun kan ydes, hvis lejligheden er af en vis kvalitet. Jeg er blevet stillet over for et tilfælde, hvor en folkepensionist bebor en udmærket lejlighed i et tofamilieshus og egentlig falder ind under boligsikringsordningen; han har eget selvstændigt køkken, der er centralvarme, der er håndvask osv.,